

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLONYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — fill.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ

SZÉKELY IMRE.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fő tér 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

Miniszterelnökök tűzpróbája.

— okt. 25.

Nagyon olyan idők járnak a képviselőház felett, mint olyankor jártak, amikor a kormányok ingadozni érezték lábaik alatt a földet. Azt határozottan a magyar nemzet erkölcsi érzésének javára írjuk, hogy legtöbb miniszterelnökünk az erkölcs, a tisztesség elengedhetlen elvének megsértése miatt bukott meg. — Hatalmuk teljében voltak többnyire, hátuk mögött állott a szolgálatra kész többség, talán nem is álmodtak róla, hogy a bünhődés órája ütött és ime, a mérleget lenyomta mindennek ellenében valami kisebb-nagyobb botlás, melynek következtében le kellett mondaniok. Voltak esetek, amikor a hatalmas urak nem is voltak annyira hibásak, mint ahogy ellenfeleik hirdették, ám az ő állásukban nemcsak féltetlen fedhetetlenség kívántatik meg, hanem az is, hogy a gyanunak még árnyéka se férjen hozzájuk, hogy továbbá legádázabb ellenségeik még csak ne is merészeljenek ellenük disztelen háttérü vádakkal föllépni.

Könnyű példákat idéznünk. Andrássy gróf nem bukott meg, hanem nagyobb hatáskörbe, a két ál-

lam közös külügyeinek vezetésére hivatott el. A Bittó-, Szilávy-, Szapáry-, Széll-féle kormányok esetebe sem vegyültek egyéb indokok a politikai harc esélyein kívül. Tisza Kálmán már nem így járt. Bukását 15 esztendeig tartott kormányzatának már türethetlenné vált romlottságán és a nemzeti jogok megsértésén kívül az a kétszínűség idézte elő, melyet Kossuth Lajos honossága ügyében tanusított. Ki akarta elégíteni a trónt is, az ellenzéket is. Büntetése abban állott, hogy két szék közt a pad alá hemperedett. Báró Bánffy D. a törvénytelenül végrehajtott, szennyves mozzanatokban bővelkedő híres választási hadjáratral érett meg a bukásra. Megérdemelték sorsukat. — Nem tudnók bebizonyítani, de ellenfelei sem bizonyították meg, hogy vajjon igaza volt-e Csernátornyinak, mikor azt kiáltotta oda Lónyaynak, hogy „nem illik a pénzügyminiszternek gazdagodni, mikor az ország szegényedik”. — Khuen-Héderváry grófra sem tudták rásütöni a Szapáry-féle vesztetési ügyben való részességét, de mégis ezen erkölcsi megítélés alá eső ügyek miatt kellett a kormánytól megválniok.

Hát igen, aki erkölcsi tekintet-

ben nem állhatja ki a tűzpróbát, azt semmiféle pártpolitikai hatalom sem mentheti meg az elbukástól. Nekünk pedig úgy látszik, hogy gróf Tisza István most áll ilyen természetű tűzpróba előtt. — Nem csak a nemzet, de különösen királyunk is erős erkölcsi mérlegre állítja a politikusok cselekedeteit és azoktól teszi függővé a hatalom polczán való maradásukat. A miniszterelnök pedig ujabban sok olyan esemény medrébe jutott, amelyek magyarázatát első tekintetre meg nem találhatjuk.

Választásokra készül, amelyeket több oly urnak nemesi, bárói rangra emelése előz meg, akiknek ezen kitüntetéshez illő érdemeit nem ismerjük. Ez nem jelent egyebet, mint azt, hogy a kormányelnök tisztátlan eredetű és czélú választási kasszát gyűjtöget. A képviselőház előtt kijelentette Tisza gróf, hogy az olasz kereskedelmi szerződés csupán az országgyűlés hozzájárulásával válik végleges természetűvé, hiszen így rendelik ezt törvényeink. Ám az olasz földmívelési miniszter és beavatott olasz politikusok azt állították választóik előtt, hogy igenis, végleges a szerződés s emellett rendkívül előnyös országukra nézve.

Őszi napon.

Irta: **Wieland Viktorné.**

— Maga szeret engem, Margit, mondta komolyan a férfi és úgy szoritotta a leány kezét, hogy az fölszisszent tőle.

— Mondhatom, elég goromba, felelt emez és látszólagos nehezteléssel vonta el a kezét.

— Tehát nem szeret?

— Nem szeretem? De szeretem! Ha nem szeretném, u y egyáltalán nem is jönnék ide. Mert lássa, én szórakoztatóbb helyen, teszem azt a korzón is sétálhatnék és nem itt ebben az üres, embertelen haldokló parkban, ahol csak ketten járnak: maga meg én. De éppen azért járok erre, hogy magával tehessem meg naponta azt az egy-két órai sétát, mivel az egészségemnek tartozom és mindenkor, valamely aggódással teli érzés fog el, ha ide jövök: nem-e hiányzik talán maga? Szerencsére, még mindig itt találtam s így nem ismerem a szomorúságot, mely itt nem léte esetén okvetlen eltöntené a szívemet.

— Margit!...

— Semmi Margit, semmi érzélgés, várjon, míg kibeszélem magam.

— Nos hát, én szeretem magát, de valószínűleg nem úgy, mint maga azt kívánná. Lássa, én úgy tudom, hogy ha az ember szerelmes, hát nem mondja azt meg úgy, mint mondom én nyíltan és jövök ide a parkba vagy, mintha a templomba mennék és sohse jutott még eszembe, hogy maga szerelmes lehetne belém vagy én magába. Tudom, maga rokonszenvez velem és talán leütné azt, ki engem előtte egy bántó gondolattal is megsértene; tudom, maga végtelen nagyra becsül engem és bár szerénytelenül, de meg vagyok róla győződve, hogy ezt magától meg is érdemlem. Szerelmes azonban nem vagyok magába.

A fákon világos sárga, nagy levelek hajladoztak az őszi napsugár halvány fényében, míg lenn, az uton, a léptek sulya alatt zizegve morzslódott össze az elszáradt lomb. A zenepavillon oldalait átfutó vadszőlők levelei rozsdavörös színben himbálóztak a gyenge indákon s a nap, a maga bágyadt, beteges színű arcával, érezhető melanchóliát plántált a kedélyekbe is.

Mert van az őszi napsugárban — ha bármily jóleső is — valami, ami a multra, az elmúlásra emlékeztet, az öregség egyedülvalóságát, elhagyatott voltát s a már

eltemetett fiatalságot juttatja eszünkbe; az a nyárutó, a „vén asszonyok nyara”, mely tele szórja a fákat hosszú fehér pókhálószövetekkel és egykedvűen hallgatja az elszálló sóhajokat: a nyár, a világos hosszú, forró nyár után. Az ősz, a nagy természetbe oltott lelkiismeret, mely kegyetlen nem-bánomsággal kopogtat a szívek ajtaján és megkérdi: mit tettél, mit teszel még és meddig vajjon? Ha tetszik, ha nem tetszik: számadásra kényszeríti a lelket, olyanra is, amit be sem vallunk soha. Egy utkanyarulatnál megállott a leány. Kissé föl volt indulva csak úgy, mint ősszel néha szokott az ember, ha szótlánul jár a haldokló természet koporsói között.

— Azért úgy-e, nem haragszik reám és jó barátom marad, nemde?

— Az, örökre! felelte a férfi.

A fáról a leány kezére hullott egy sárga levél... Két fázós madárka csipogott az ágon és valahonnét messziről, egy kintorna keserveit kergette feléjük a szellő.

A leány nemsokára elment. Bántotta ez a mai kényes kérdés és oly kellemetlenül érezte magát, hogy sirni tudott volna. De végre is hát megmondta az igazat legalább ő úgy gondolta. Érezte ugyan

A „Hungária kávéház”

zenekara által. Kitűnő italok, hideg büffet,

a helybeli és vidéki intelligencia találkozó helye, hol minden kedd, csütörtök, szombat és vasárnap **Zene-estély tartatik** felváltva **RÁCZ KÁROLY** és **MAGYARI TESTVÉREK**. saját termésű boraim. — Kiváló tisztelettel **Weichinger Károly.**

Ime, két beavatott fél más-másként nyilatkozik, igaz a pedig csak egyiküknek lehet.

Hieronymi a sztrájkok ellen.

— október 25.

Tisza István rendeletére ráduplázott Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter. Tulságosan liberálisnak találta a miniszterelnök rendeletét és sietett a másodfoku iparhatóságok kioktatására. Elismeri, hogy a munkásnak jogában áll kedvezőbb munkabéreket elérni.

A rendelet a régi reakziós irányt megszilárdítja s vele Hieronymi Károly egészen odakötötte magát a nagy vállalkozók szekeréhez.

A rendelet lényegében a következőket mondja:

A munkásnak azon törekvése, hogy minél kedvezőbb munkafeltételeket érjenek el, a gazdasági életnek egy olyan természetes jelensége, melyet megakadályozni, avagy korlátozni sem nem lehet, sem nem szabad. Nem változtat ezen az sem, ha a munkások ezen törekvésüket összeheszléseken alapuló tömeges munkabeszüntetéssel iparkodnak elérni. A munkafeltételek megállapítása a két szerződő fél, t. i. munkaadó és munkás egyéni elhatározásán alapulván, a szerződésileg megállapított munkaviszony jogosulatlan fölbontásáért az ipartörvény a munkaadót és munkást ugyancsak egyénileg teszi felelőssé.

A munkás munkaszerződésének megkötésénél, illetőleg a munkafeltételek elfogadásánál szabad akarata szerint járhat el és ha a munkaadó és munkás között szerződés jött létre, a szerződésben elvál-

alt feltételek mindkét félre nézve egyaránt kötelezők. Nyilvánvaló tehát, hogy a munkásnak nem áll jogában a kölcsönös megegyezéssel létrejött munkaszerződést, ennek érvénye és tartama alatt egyoldaluan felbontani és az elvállalt munkát tetszése szerint bármikor félbehagyni.

Ha a munkás a megállapított munkafeltételeket nem találja már megfelelőeknek, módjában áll munkáját a felmondási határidő pontos betartása mellett megszüntetni, ami ellen még az esetben sem emelhető kifogás, ha a munkások a munkaviszonyt tömegesen, összeheszlés folytán mondják föl.

Ha azonban a munkások akár egyenkint, akár összeheszlés folytán tömegesen, a törvény rendelkezése, a munkarend, vagy a megegyezés ellenére, a fölmondási határidő betartása nélkül, a munkaviszonyt megszakítják, ezen jogosulatlan felbontásból származó, a munkásra, illetőleg a munkásokra háruló jogkövetkezmények nem vesztik el érvényüket.

Ebből önként folyik, hogy azzal a munkással szemben, aki a törvény 92. §-ában, a munkarendben vagy a szabad egyezkedés alapján létrejött megegyezéssel megállapított felmondási határidő mellőzésével, tehát jogosulatlanul lép ki a munkából, akár egyenkint, akár összeheszlés alapján tömegesen történik is ez, az 1884 évi XVII. tczikk 159. paragrafusára nyer alkalmazást. A törvény ezen hivatkozott szakasza természetesen minden egyes munkással szemben külön alkalmazandó és minden munkásra nézve külön állapítandó meg, hogy kölcsönös megegyezéssel létrejött munkaszerződés ellen vétett-e. Tömeges eljárásnak helye ez esetben nem lehet.

EGYHAZ ÉS ISKOLA.

Uj tanár. A miniszter a mármaroszigeti főgimnáziumhoz Keith Károly volt soproni tanárt nevezte ki.

Önképzőkörli ülés. A Hittanszaki Önképző Társulat holnap este fél 8 órakor az I. számú akadémiai teremben ülést tart.

A reformáció emléknapja. Október 31-én, a reformáció emléknapját a főiskolai Hittanszaki Önképző Társulat az ev. ref. iskolákkal karöltve ünnepli meg. Reggel 9 órakor a nagytemplomban istentisztelet lesz, melyen S. Szabó József gimnáziumi tanár prédikál. Istentisztelet után a gályarabok emlékoszlopánál lesz ünnepély a következő sorrendben: A főiskolai kántor az ott levő összes iskolák növendékeivel együtt énekel, — mit Makai Kálmán hittanhallgató emlékszéde követ. Aztán ismét a kántus éneke, majd Gönczy Béla szavalata következik. Egy felsőbb leányiskolai növendék koszorúzza meg azután a gályarabok emlékoszlopát. Az ünnepélyt közének zárja be. Este a főiskola disztermében protestáns estély lesz 50 filléres belépti díjjal. A protestáns estély műsora a következő: 1. Madách: Az angyalok kara. Énekl a főiskolai énekkar. 2. Megnyitó beszéd. Tartja Kövér Árpád szenior. 3. Szilágyi Vilma IV. éves tanítónőképzői hallgató szaval. 4. Alföldy Béla harmoniuma szólózik. 5. Ferenczy Gyula dr. akadémiai tanár emlékbeszédet tart. 6. Tóth Sándor szaval. 7. 179. dícséret. Énekl a főiskolai énekkar. Este a Bikában a hittanhallgatók társas vacsorát és ismerkedési estélyt rendeznek.

Gyűlés a püspöknél. Az ev. ref. ösztöndíjosztó bizottságnak pénteken, 28. délelőtt 10 órakor, Kiss Aron püspök elnöklete alatt, a püspöki hivatalban ülése lesz.

hogy azt az igazságot, ha nem is kellett volna eltagadni, de másként meg lehetett volna mondani.

Igen valahogy másképp. És minél inkább töprengett rajta, már-már azt vallotta be magának, hogy egyáltalán nem kellett volna ezt megmondania, mint ahogy vannak igazságok, miket egyáltalán nem mondunk meg. Bizott végre benne, hogy Kövessi Jóska másnap is megteszi a rendes sétáját, épúgy, mint ő akkor, hátha lehet még valamit reparálgatni. Mert, mintha nem is mondott volna igazat. Talán nem mondott mégse egészen igazat!

Egyszerre maga előtt látta Jóskát. Komolyan, igen komolyan és nagyon szomorúan. A szomorúsága tulajdonképp akkor kezdődött, mikor Margit végig beszélni óhajtott, nem zavartatván magát érzélgős közbeszólásokkal. A leány józan beszéde alig volt egyéb öntudatlan kacérságnál, amely korántsem való szerelmes szívek gyógyítására.

Kövessi Jóska csak elhallgatott. Szólni nem szólott többé egy szót sem, azon két banális szón kívül: „az örökre.”

A bucsuzása sem állott egyébből, mint egy néma meghajlásból és egy olyan kézzorításból, amelytől most is égnék az ujjai.

Kövessinek a szótlansága bántotta tulajdonképpen a leányt. Ellenvetést, magyarázatot remélt és mindössze egy csöndes megnyugvásra talált. Ez volt az egész, semmi több.

Persze, füzte tovább a gondolatait, azal a bizonyos asszonylogikával, mely változik miként az idő, nem is bánja ő, ha nem szeretem. Csak komédiázott velem és mindössze a hiúságának esett rosszul a kudarc. Csak találkozzam vele holnap! Majd meg kapja a magát!

Kövessi Jóska ezalatt magába mélyedve taposta az aszfaltot hazafelé.

Ugy érezte, egyedül kell lennie, hogy magában leszűrje a történeteket.

Hetek óta élt benne a hit, hogy ez a leány szereti s ime az ellenkezőjét bizonyította be. Ha egy csöpp szíve lenne, nem tudta volna így leplezetlenül arcába vágni azt a kemény igazságot, hogy nem szereti. Majd kegyetlen dühre fakadt. Hiszen az a leány tulajdonképpen becsapta, midőn hosszú idő óta minden szeszélyét teljesíti s úgy viselkedett, mintha szerelmes volna belé, hogy végeredménykép a barátságára fektesse a fősulyt. Hát tiszta bolondja voltam ennek a leánynak? De majd és okvetlen visszaadom neki!

Másnap már a kora délutáni órákban Margit a parkba ment, sápadtan, lehangelten az éjszakai virrasztás következtében és morozusan, mint egy bakakáplár, kihez hűlen lett az ideálja. Leült egy padra és egykedvűen süttette az arcát a naptól, aztán fájó lemondással nézte a hulló sárga leveleket. Ni ez is, meg ez is, éppen így esett, így zizegett, mintha sirna, ilyen volt az alakja, mint annak, amely tagnap hullott a kezemre, mikor ő — elment. Igen elment, elment...

A szeme hirtelen fényesebb lett a szoktnál és a dacosan ugrott fel, hogy tovább sétáljon. Végre, mi köze neki egy haszontalan, fonnyadt falevélnél? Csak nem fog elsiratni minden hulló falevelet azért, mert fonnyadt, mert sárga, beteges színű, vagy azért, mert az már nem él, hanem a többiekkel közös sirban pusztul elhagyatva, jeltelenül?

Az arcán végig gördült egy pár forró könnyesepp és ő, bár büszke magatartással vitte fönn fejét, lopva hol a jobb, hol a bal-

oldali utkanyarulatra nézett, szivdobogva, teli félelemmel, fájdalommal, keserűséggel.

Ah, ha nem jön!

Ugy tűnt neki, órák hosszán át jár itt, bolyong egyedül és hiába várja hűséges társát, kit úgy szokott meg már, mint önmagát.

Nem vette észre, hogy lassan leszáll az esti szürkület és sűrű fátyolként borul a városra, fekszik a bokrokra, fákra, mindenre.

Ő csak sajtó szívvvel járt, remélt és kétségbeesett. Egy-egy idegen alak közledésénél örömtől repeső szívvvel hitt, hogy ugyanakkor annál nagyobb szomorúsággal temesse a reményt, hogy még egyszer találkozzék vele. Csak egyszer jönné még! Azt mondaná neki, hogy szereti forrón, régen örökre. Nem, nem hazudna többé! Nem, nem bántaná többet! Most már feltartózatlanul folytak könnyei. A nap utolsó sugarai biborvörös fényvel szűrődtek át a falombok között, az idő hazafelé intett és Kövessi Jóska nem jött.

Margit már a fejét se hordta magasan, megtörte a bánás s a reménytelen várakozás.

Lassan indult haza. Az ősz, a természet lelkiismerete az ő szíve ajtaját nyitva találta és kiméletlenül toladott oda. Nagyon szomorú volt és elfeledte azt, hogy tegnap úgy tervezte, hogy Kövessi Jóskát megleckéztetni jön ide. Csak ne haragudna rá, csak szeretné még őt!

„S mégis, mikor egy padról felállva feléje sietett a férfi, — tulboldog szívvvel, de magára erőszakolt nyugalommal csak ezt mondta a leány:

— Hát maga mit keres itt Jóska?

Gyilkosság az erdőben.

A tetteseket elfogták.

— október 25.

Az átokházi iskola közelében, egy kis erdő mögött mint már megirtuk, két legény agyonverte Szücs Mihály öttömösi gazdát, tizenkétéves kisleánya szemeláttára. A gyilkosok már kézrekerültek, sőt egyikük beismerő vallomást tett.

A gyilkosság részleteiről újabb a következő tudósítást kaptuk:

Szücs Mihály öttömösi gazda, Szekeres Daru Jánostól egy darab földet vásárolt. Csakhogy a Daru fiuk nem jó szemmel nézték ezt a vásárt és szerették volna Szücsöt a földtől elriasztani. Szücs azonban ezt nem akarta észrevenni és szerdán a tizenkétéves leánykájával megjelent az ujonnan vásárolt földjén, kukoricaszárát akart hazavinni jószágainak.

A Daru-fiuk fenyegetően viselkedtek, mire Szücs a félős leánya kedvéért kocsira ült és elhajtattott az átokházi iskola melletti másik földjére.

Javában szedegette a csalamádét jószágai részére, mikor egyszer csak előbukkan két legény, az egyik az öreg Daru fia: Szekeres Daru Pista volt, aki huszonnégy esztendő; a másik pajtása: Pap András.

Mind a két legény vastag doronggal közeledett Szücs felé, aki leányát hamarosan kocsira tette, ő maga felugrott az ülésre és ismét elhajtattott.

A két legény azonban üzöbe vette a robogó kocsit, melyet vad futásban követett és utól is ért. Szekeres Daru István mérte az első ütést Szücs Mihályra, mire az eleresztette a gyeplőt, erre Pap András a most már lassabban haladó kocsira felugrott és erre sürü egymásutánban hulltak a súlyos ütések Szücs Mihály fejére.

Mivel Szücs még most sem akarta megállítani a kocsit, a két legény lehuzta a szerencsétlen embert az ülésről az országút porába és ott husángolta teljes erőből a furkóbotokkal, — amíg csak az áldozat el nem vesztette eszméletét.

Eközben a leánya összetett kézzel rimázkodott a gyilkosoknak:

— Ne bántsák az édes jó apámat!

A dühtől elvadult, vérszomjas legények se látva, se hallva, végezték tovább emberirtó rémes munkájukat. Végre Szekeres Daru Pista eldobta husángját és azt mondta:

— Hallod e András, elég is volt már ennyi, — ezt tudom, megemegeti, amíg él.

A gyilkosok elmenekültek. Arra járó emberek tették aztán kocsira Szücs Mihályt, aki félóra mulva kiszemelt.

Szekeres Daru Pistát másnap letartóztatták. A gyilkos eleinte mindent tagadott, sőt alibit is próbált bizonyítani, de hosszas faggatás után az alkapitány vallomásra bírta. A gyilkos beismerte, hogy ő és Pap András verték agyon Szücs Mihályt. A borzalmas jelenetet végignézte ennek tizenkétéves leánya is. Azt vallotta továbbá, hogy őt Pap András ingerelte a bűncselekményre. Szücs ugyanis pár nap előtt Pap Andrást összeszidta, mert összetévesztette az egyik Daru fiúval.

A megsértett legény akkor elhatározta, hogy a rossz szóért kamatosul megfizet, és ott üti le Szücs Mihályt, ahol éri.

Daru Pistát fogva tartják. Pap András a tett elkövetése után elbujdosott a szülei háztól, de tegnap délután őt is elcsípték.

Levelék.

Leányok olvasmányai.

Nagyságos asszonyom, nagyon lekötöztetett szíves és okos سراival, amelyekben igen sok igazságot mond el. Igazságokat pedig manapság olyau ritkán hallunk, vagy olvasunk, hogy igazán már mértékünk sincsen ahhoz, hogy mi az igazság s mi a hamisság.

Azt azonban érzem, hogy a maga szökefűrtös fejében keletkezett aforizma — amely nem új ugyan, de igaz — méltó arra, hogy a pornografia felől való vitatkozás napjaiban följegyeztessék. Most ugyanis, mikor Kölnben az erkölcsstelen könyvek ellen gyűléseztek, rémsokat olvastunk arról a lelketrontó és szívetmelyesztő hatásról, amelyet a rossz könyvek az ifjuságra tesznek, de arról bizony az okos emberek gyülekezése elfeledkezett, amit most Nagyságos asszonyom kimond. Ez pedig az, hogy nemcsak affelől kell tanácskozni, hogy mit ne olvassanak a leánykák és az ifjak, hanem arról is, hogy mit olvassanak.

Nem új dolog ez: hiszen a multkor egy nagy fővárosi ujság még könyvczimeket is szedett össze hasábjain e tárgyban olvasóitól, de egy tekintetben igen érdekes. Még pedig annyiban, hogy az anyák nem igen foglalkoznak a leányaik olvasmányával, ha pedig foglalkoznak, akkor — helytelenül.

Mig ugyanis némelyik anya tulságosan elnéző a leánya olvasmányaival szemben és minden betűt szemé elé enged. A másik anya pedig nagyon is tulzott kritikát alkalmaz a leánya olvasmányaival szemközt és nem tekint arra, hogy a leányban miként alakulnak ki a fejlődés folytán természetesen föllépő vágyak, hanem azokkal ellentétes olvasmányokat nyújt a fiatal leány kezébe. Természetes ekként, hogy a leány titokban keres vágyaihoz és ábrándjaihoz alkalmas olvasmányt s ha azután a fiatal leány mértéke nem éppen helyes, az nem az ő bűne.

Az anyáknak kell megválogatniok tehát a leányok olvasmányait, de helyesen. Mindig a leány fejlettségéhez alkalmas olvasmányt kell keresniök. S nem kell okvetlenül elzárkózni azoktól az íróktól, a kik nem Marlitt irányában kezelik a szerelem, valamint a férfi és nő között való viszony kérdését. S tessék elhinni, hogyha a leányok olvashatnák a Balzacot, Flaubertet és Thackerayt, nem lennének kíváncsiak az utszéli pornografikus iratokra.

Ezt hámozom én ki Nagyságos asszonyomnak ötletéből és nagyon kérem, hogy menjen be a huga szobájába, vegye ki a párnája alól Boccacciót és adja helyette a kezébe Balzacot. Ezt tanácsolja

kézesókoló hive:

Ugor.

TARKASÁGOK.

Aki igazat beszél.

Egy debreczeni hivatalnok elseje tájban nagy lumpolásokat szokott cselekedni. Rendszerint csak reggeltájban vetődik haza s természetes, hogy otthon nem a legjobb kedvvel várja a felesége.

Legutóbb is jóval virradat után tért haza a férj és alig hogy betette lábát a lakásba, haragosan kiáltott rá a felesége:

— Te gézengúz, te lump fráter! Már megint reggel jössz haza?

A férj védekezett:

— De édes angyalom, hová gondolsz? Éppen most van éjféli.

Alig mondotta ki az ember ezt, a torony órája elütötte az ötöt. Az asszony dühösen ugrott ki az ágyból:

— Hallottad, te vén svindler, engem nem csapsz be. Hiszen most üti a torony órája a reggeli öt órát. Ne hazudj hát.

A férj kiegyenesedett a vádakra és úgy válaszolta:

— Hallod, angyalom, ha te többet hiszel a torony órájának, mint a hites uradnak, akkor nincs mit beszélünk. Szólt és lefeküdt aludni.

A reklám.

Egy vidéki patikus minden nap hirdeti a hajnövesztő szerét a lapokban. A napokban Debreczenben járt és megismerkedett egy társasággal. Be is mutatkozott:

X. Y., a Nedde-hajnövesztőszer feltalálója vagyok.

A társaság tagjai elképedve látták azonban, hogy a föltaláló kopasz. Meg is kérdezte tőle valaki:

— Ugyan kérem gyógyszerész ur, hogy lehet az, hogy ön, aki hajnövesztést talált föl, kopasz?

— Ez csak azért van, — felelte a patikus, — hogy az emberek lássák, hogy milyen csunya a kopaszság.

A holló.

Két parasztasszony veszekedett ma a piacon. Az egyik kofa fia megverte a másikat és ebből keletkezett a riadalom. A piacz hölgyei természetesen igyekeztek leszedni egymásról a keresztvizet.

A különböző állatnevek illő alkalmazása után az egyik asszony kivágta a káromkodásra legalkalmasabb madár nevét: — Te, rosszabb vagy még a hollónál is!

A másik csipőre tette a kezét és úgy kérdezte:

— Aztán miért, lelkem?

— Csak azért, mert a holló legalább nagypénteken megmossa a fiát, de te még akkor se.

Lett ebből pofozkodás.

Elismerés.

Fiatal alügyész volt a vádló, vén kitanult róka a vádlott. Valami betöréslopásról volt szó és a vádlott mindent tagadott.

— Hiába a tagadás, szólt az alügyész. — Én keresztül látok a szitán. Tudom, hogy miért volt maga éjjel a kertben, amikor ott találták.

— Miért? — kérdezte a vádlott.

— Azért, mert maga behatolt a kertajtón, be akart menni a szobába, hogy megmérgezi a házőrző kutyát, benyomja a konyhaablakot és beoson a lakásba, hogy elvigyen mindent.

A vádlott elragadtatással hallgatta az ügyész előadását és odament hozzá:

Ügyész ur, ön kiismeri magát.

NAPI HIREK.

— **A téglavetőtelep lakosai.** A téglavetőtelep lakói érdeklődéssel várják, mit fog határozni a tanács beadványukra. A majdnem 1000 lelket számláló lakosokat annak idején, mivel a téglavető megszűnt, a tanács felhívta, hogy félév alatt költözökjenek ki onnan. Ha ezt a határozatot végrehajtanák, koldusbotra juttatnának több száz családot, kik összekuporgatott filléreiből ott házat építettek. A telep lakók megis mozdultak és miúnt elkövetnek, hogy ott maradhassanak. Felmérették a területet, mely 56 holdat tesz ki és felajánlották a városnak, hogy ők ezt a területet megveszik és pedig nem is megvetendő áron, — holdanként hatszáz koronáért. A tanács előtt fekszik most ez a beadványuk és valószínűleg már a csütörtöki tanácsülésen tárgyalás alá kerül. A tanács bizonyára méltányolni fogja ezeknek a szegény munkásembereknek óhaját és nem üzi el őket onnan, nem tesz koldussá, földönfutóvá annyi embert, családot.

— **Kossuth Ferencz ünneplése.** November tizenhatodikán lesz tiz esztendeje annak, hogy Kossuth Ferencz a magyar állampolgári esküt letette. E nevezetes évfordulót a központi függetlenségi és 48-as Kossuth-párt nagy ünnepséggel fogja megülni. A rendezőség élén maga a párt tisztikara áll, mely a napokban fogja megállapítani az ünneplés módzatait és részleteit. A párt elnöke tiszteletére nagy disztrakoma is lesz, amelyen a Kossuth serleggel a párt egyik kijelölt tagja Kossuth-áldomást mond, mely tavasszal a pártelnök betegsége miatt elmaradt. A nevezett évforduló megünnepléséül kivesszi részét a vidék is, amennyiben a vidéki függetlenségi pártok és körök küldöttségileg fogják magukat képviseltetni. Czegléd városa pedig, melynek Kossuth Ferencz a képviselője, nagy szabásu ünnepet rendez, amelyen a pártvezéren kívül részt vesz csaknem az egész függetlenségi párt is.

— **A költségvetés a miniszter előtt.** A jövő évi költségvetés ellen, melyet a múlt héten tartott közgyűlésen tárgyaltak, ezideig felebbezés nem érkezett. A tanács a költségvetést még e héten felterjeszti a miniszterhez jóváhagyás végett.

— **Az országos magyar szövetség debreczeni választmánya.** Az orsz. magyar szövetség értesítje dr. Jancsó Benedek szerkesztésében most jelent meg. Hogy van ilyen egyesület, arról tudunk, azt is hallottuk, hogy debreczeni választmánya megalakult és pedig ily módon: elnök: Domahidy Elemér, alelnökök: Dobieozky Sándor és Kovács Gyula képviselők, jegyzők: dr. Dóczy Emil, dr. Varga Elemér, pénztáros: Balázs Ödön, — de hogy ez a helyi választmány megalakulása óta a szövetség érdekében tett volna valamit, arról aligha tud valaki valamit. Sőt — még az sem bizonyos, vajon fent nevezett tagjai a választmánynak tudnak-e arról, hogy ők az orsz. magyar irodalmi szövetség választmányi tagjai.

— **Tisztek löversenye.** A debreczeni 7-ik Vilmos huszárezred tisztikara e hó 30-án, a debreczeni versenypályán ezredversenyt rendez. A verseny délután fél egy órakor kezdődik. Belépti díj nincsen és csakis meghívottak jelenhetnek meg a versenyen.

— **Az ipartestület zárva.** Az ipartestületnél pénteken, 28-án takarítás miatt egész nap nem lesz hivatalos óra.

— **Társulati körvadászat.** A vadásztársulat választmánya ezton kívánja értesíteni a társulat tagjait, hogy november hó 6-án vasárnap, az Ondódi földeken 80 hajtóval körvadászatot rendez; miért is e területen a mai naptól kezdődőleg a vadászat betiltatik. A vadászat kezdete és a találkozási helyről később értesítenek a tagok. A választmány.

— **Van-e joga a nődijszónak telekkönyvi szakvizsgát tenni?** Sch... Janka a sátoraljaujhelyi kir. törvényszék telekkönyvi osztályához már hosszabb idő óta beosztott nő-díjnok, aki a felső leányiskola hat osztályát sikerrel végezte, a kassai kir. ítélőtáblánál levő telekkönyvi vizsgabizottsághoz kérvényt adott be, hogy engedjék meg neki a szakvizsga letételét. A tábla a kérvényt elutasította azzal, hogy a fennálló törvények és rendeletek nem tartalmaznak oly intézkedést, melyből következtetni lehetne, hogy a telekkönyvi vizsga letételére ala-

kitott bizottság előtt nők is a vizsga letételére bocsátandók lennének.

— **Megszűnt esőd.** Komáromy József debreczeni papirkereskedő pár hónappal ezelőtt esődbe jutott. Miután Komáromy hitelezőivel azóta rendezte az ügyeit, a debreczeni kir. törvényszék az ellene nyitott esődöt a mai napon megszüntette.

— **Kossuth Lajos Tódor elutazása.** Kossuth Lajos Tódor, ki bátyjának, Kossuth Ferencznek látogatására egy hét óta a fővárosban időzik, holnap utazik vissza Olaszországba, hogy szabadságidejének lejártával hivatalát ismét elfoglalja. Tegnap délután Thaly Kálmán országgyűlési képviselő társaságában Aquincomot tekintette meg. Ma pedig bátyja társaságában künn járt a kerepesi temetőben édes atyja sírjánál.

— **Összebeszélés árlejtéseknél.** A bíróságokat egy érdekes per járta be közelebb. A per szubsztrátuma az volt, hogy felperes H. S. és alperes között egy kőszállítás iránti szerződést közvetített és alperessel abban állapodtak meg, hogy a H.-féle szerződés tekintetében alperessel nem lép versenybe. A közvetítés és a versenybe nem lépés ellenértékül alperes a szállítandó mennyiség után köbméterenkint 3 k.-t ígért felperesnek. Alperes tagadásával szemben felperes válaszában az alperesnek kínált fősküvel azt akarta bizonyítani, hogy előmozdította a kőszállítást és hogy alperes úgy jutott a kőszállításhoz, hogy felperes nem lépett versenybe és azért ígért alperes felperesnek köbméterenkint 3 k.-t. A budapesti kereskedelmi és váltótörvényszék elutasította a keresetet azzal az indoklással, hogy felperes keresetének jogalapja az, hogy felperes a versenytől való tartózkodás ellenértékéért kikötött összeget követeli az alperestől. Ily kikötés erkösetelen. Aki mással abban állapodik meg, hogy a versenytől tartózkodik, az nem fejt ki díjazást érdemlő gazdasági tevékenységet, hanem csupán más kárán akar gazdagodni. Ilyen esetben vagy a vevő kénytelen az árut drágábban fizetni avégett, hogy a közbelépő harmadik személy díja fedezze legyen, vagy az eladó kénytelen ugyanabból az értékből az őt különben megillető haszonról lemondani. A közbeeső nem végez produktív munkát, hanem csak abban működik közre, hogy a vevő a viszonyok való állása felől tévedésbe ejtessék vagy tévedésben maradjon. Tevékenysége tehát nemcsak, hogy nem produktív, hanem káros és díjazását csak abból nyerheti, amivel valamelyik fél jogtalanul meg van károsítva. Ugy a tábla, mint a Kuria helyben hagyta ezt az ítéletet.

— **Halálozások.** Legutóbbi kimutatásunk óta az anyakönyvi hivatal halálozási osztályánál a következő haláleseteket jelentették be: Varga Lajos ev. ref. 14 hónapos, Veisz József izr. 4 éves, Csóka Jánosné Mészárosné Sára ev. ref. 62 éves, Sánta Zsuzsanna ev. ref. 10 éves, Várad András ev. ref. 25 éves.

— **Az iparosok társas vacsorája.** Az ipartestület által a tavaszon rendezett és kitűnően sikerült társasvacsora felejthetetlen maradt az iparosok előtt s ezért elhatározták, hogy a barátságos összejövetelt ezután többször megismétlik. Ezuttal az Iparos-kör, az iparosok ezen régi intézménye óhajtott lenni s elhatározta, hogy november hó 13-án este 8 órakor a Bika dísztermében rendezze házias jellegű vacsorát. Ezen vacsora rendezése az iparosok közóhájára történik, amely tekintettel arra, hogy a multkori vacsorán is 400 iparos család volt jelen, most is nagyon sikerül nek ígérkezik. A rendezést az iparos-kör — legtekintélyesebb iparosai eszközlik, kik között a vacsora jegyek kiosztva lettek, s ők gondoskodnak az iparosok ezen multságának sikeréről is. Egy vacsora jegy ára 2 korona. Jegyek kaphatók az ipartestületnél is.

— **Rémes családi dráma.** Games Mihály szeged-tanyasi gazda tegnap délelőtt feleségét, Temesváry Juliát agyonlőtte, apósát, Temesváry Józsefet négy lövéssel súlyosan megsebesítette és önmagának szájába lött. Games haldoklik. A tett oka családi perpatvar.

— **Adományok a siketnémáknak.** A siketnémák intézete részére a következő adományokat vettem s nyugtatam közönnel: Nagykároly város 100 kor., Jókai önképző kör 10 kor. 26 fillér, Déva város 5 kor., Hajdu vármegye 400 kor., Rendőrkapitányság bünyüi osztályától 9 korona, Domahida község 7 kor., Tiszacsépe község 10 kor., Bihsrpüspöki község 34 fillér, Adásztevel 60 fillér, Rózsa Lajos 4 korona, Zemplén-Bánóc község 4 kor. 90 fillér, Maradvány egy Pósa emléktárgy költségéből 3 kor. 49 fillér, Gyórszentmárton község 1 korona, Csilizradvány község 2 korona, Patas község 2 korona, Kulcsod község 2 korona, Kapnikbánya 80 fillér, Deák Istvánné 4 korona, Lichtblau intézet perselye 10 korona 18 fillér, a pénzügyi tisztviselők kuglizójának perselye 10 korona. Füleky Pál pénztáros.

— **Talált gyermek.** A sok talált tárgy után, melyeket rendszerint értéktelenségük miatt visz fel a rendőrségre a becsületes megtaláló, tegnap egy talált gyermek került a központra. A kis fiu 4 év körüli és állítólag Ármi Lajosnak hívják. Szülőit, illetőleg hozzátartozóit a rendőrség keresi.

— **Verekedő szerelmes.** Sanyák János napszámos szívében dúl a Tatár Gáborné iránti szerelem. Kéréssel, fenyegetéssel akarta rábírnai az asszonyt, hogy vele álljon össze csak úgy bankahitrel. Tatárné ezt még a fenyegetések dacára sem volt hajlandó megtenni, ami persze Sanyáknak keserítette el. Az epedő szerelmes tegnap délután a Csapó-utczán találkozott szíve választottjával, ki minden előzetes bevezetés nélkül úgy elvert egy bottal, hogy az egy botból kettő lett. A megvert asszony a rendőrségnél jelentette fel a verkedő szerelmest.

— **Éjjeli rablóátadás.** Az elmúlt éjjel Blaszoza László borbélyt a Nyil-utczán három ismeretlen ember megtámadta. Az éjjeli támadók a borbélyt lefogták földre teperték és a zsebeit kezdték kutatni. El is vették tőle óráját és 20 koronát tartalmazó tárcáját. A rablás elkövetése után még néhányat ütöttek a megkínzott, kifosztott emberre, aztán elmenekültek. Blaszoza csak később tért magához és sebekkel elboritva vánszorgott lakására. Az éjjeli rablókat a rendőrség keresi.

— **Székely tanonokok.** Tizenöt székely fiu jön november 1-én Debreczenbe, kiket a Székely Társaság hoz és az ipartestület helyez el. A székely fiuk itt különböző iparágakra inasként mennek. Azok a mesterek, kik székely inast akarnak szerződtetni, e hónap 30-ig jelentkezzenek az ipartestületnél. A fiukért a tandíjat és egyéb iskoláztatási díjakat a mester fizeti, ugyan-csak a mester gondoskodik a székely inasok ruházatáról és élelmezéséről. Ennek ellenében a mester okos, értelmes, munkabíró és munkaszerető inast kap. A mesterek közül már eddig is többen jelentkeztek, kik székely inast akarnak szerződtetni.

— **Vigyázatlan kocsis.** Alig telik el egyetlen egy nap is, hogy a sebes hajítás miatt valami baj ne történék. Tegnap délután is a Burgundia utczán Turi Lajos kocsiával elgázolta Fatocek Gyula itteni lakost, ki több helyen súlyosabb természetű ütést és horzsolást szenvedett. Turit megbüntetik.

— **Inség Szatmármegyében.** A takarmányhiány és a rossz termésből eredő bajok elhárítására alakult szatmármegyei inség-bizottság Kristóffy József főispán elnöklete alatt ülést tartott, amelyen kijelölték az inségmunkákat. Ilyenek lesznek a

nagykároly—érendrédi, a szatmár—szinyérváraljai állami közutak, több megyei ut kiépítése, a Pribékfalva környékbeli mocsarak kiszáritása, a nagykároly—mátészalkai—csapi és a szatmár—bikszádi helyi érdekű vasutak sürgős kiépítése.

— **Faragó Zsófi bünei.** Szeptember elején történt, hogy Faragó Zsófia, ki több rendbeli csalás és lopás miatt vizsgálati fogságban volt, szülési fájdalmakat szenvedett s így a börtönből a bábaképezdebe vitték, honnan egy ott fekvő asszony ruhájának ellopása után megszökött és néhány csalás elkövetése után Nagyváradra ment, hol elfogták és Debreczenbe hozták. Faragó Zsófit az elkövetett bűnökért részben a járásbíró, részben a törvényszék ítélte el. Ma aztán ismét felszínre került a Faragó Zsófi bűnlajstroma. Ugyanis a kapott büntetések hatályon kívül helyezésével a kir. törvényszék összbüntetést mért a bűnös nőre. Így aztán Faragó Zsófi 7 hónapig és 14 napig fog rabkenyéren élni.

— **Tanonczok előképzettsége.** A kereskedelmi miniszter a tanonczok előképzettségre vonatkozólag rendeletet adott ki, mely szerint az iparos tanonczoktól semmi előképzettséget nem kíván. Ez a rendelet az iparosok között érthető felháborodást keltett. Ebben az ügyben tartott tegnap ülést a cipészek szakosztálya Weidner Gusztáv elnöke alatt. Hevesen támadták az érthetetlen rendeletét a minisztert, ki ezzel az iparosokat egyszerűen kissebitette, mert szükségességnek sem tartja, hogy az iparosok a műveltség legalacsonyabb fokáig is emelkedjenek. Ugyancsak ebben az ügyben a festők esztörtökön délután 3 órakor tartanak ülést.

— **Az O. M. K. E. Máramarosmegyében.** Az O. M. K. E. máramarosmegyei kerülete vasárnap délelőtti alakult meg a megyei kere kedőség élénk részvétele mellett. Az alakuló gyűlésen, mely a Vigadó nagytermében tartott meg, jelen voltak báró Perényi Zsigmond főispán, Szabó Sándor alispán, Szerémy György polgármester, számos más helybeli előkelőség, valamint az egyesülés központjának kiküldöttei, élükön maróthi Fürst Bertalan alelnökkel és Szávay Gyula, a debreczeni kereskedelmi és iparkamara titkárával. Somogyi Ferencz, a m.-szigeti kereskedők testületének elnöke megnyitván az ülést, felhívására Fürst Bertalan nagy tetszéssel fogadott beszédben fejtette ki az O. M. K. E. céljait s ecsetelte annak mostani tevékenységét és munkaprogramját. Szávay Gyula, Szerémy György megválasztott elnök a mindvégig lelkes hangulatú gyűlést berekesztette. Alelnökké Fehér Zsigmond és Somogyi Ferencz választották meg.

— **Az 1705. évi szécsényi országgyűlés évfordulója.** Nógrádmegye közönsége Rákóczi kassai temetési ünnepélyének befejezésül nevezetes ünnepet készül rendezni. Ugyanis 1905 szeptember 12-én lesz kétszázadik évfordulója a lires szécsényi országgyűlésnek. A vármegye bizottsága Nagy alispán elnökletével elhatározta, hogy e napon Szécsényben Rákóczi Ferencz emlékének méltó ünnepélyt rendez. A balassagyarmati vármegyei levéltárban megtalálták a Rákóczi korára vonatkozó iratokat, valamint a szécsényi nagy síkság akkori pontos térképét is, a melyen a dícső fejedelem sátrára állott, a mint az a fejedelem íródiákjának rajzában fel is van tüntetve. — A vármegye közönsége által rendezendő ünnepélyen ugyanazon a helyen lesz az ünnep fővédnökének a diszszátora. — A fejedelem szállása — a történelmi nevezettségű Pulszky Agost-féle kastély — Pulszky halála után idegen kézbe került. Az országos ünnepélyen Nógrádmegye ifjúsága

a vármegye színeit viselő diszmagyarban bandériumot alakít. Az ünnepélyre meghívják a kormányt, a törvényhozás két házát, a hercegprímást, a váci és rozsnyói kath., a balassagyarmati evangélikus, a komáromi ev. ref. püspököt, az Akadémiát, a Kisfaludy-és Petőfi-Társaságot, a Magyar Történelmi Társulatot, élén Thaly Kálmánnal és az ország törvényhatóságait. A vármegye a szécsényi mezőség e történelmi nevezetességű helyén emléket szándékozik felállítani. Ezt már a vármegye helyben is hagyta. A részletes programot legközelebb állapítják meg.

— **Halász Nándor** ékszerész kereskedő mai számunkban megjelent hírdetését olvasóink szives figyelmébe ajánljuk.

TAVIRATOK.

(Érkezik d. u. 1/2 órakor.)

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

A képviselőház ülése.

Budapest, okt. 25. A képviselőház mai ülésén elsőnek **Olay Lajos** szólott az olasz provizoriumhoz. Tiltakozik az ellen, hogy az ellenzék obstruálna. Tizenkét nap óta tart a vita, mely csak akkor érdemelhetne elítélést, ha alkotmányellenes lenne. Szilágyi Dezső annak idején figyelmeztette az elnököt, vigyázzanak Tiszára, mert az erőszakos ember, aki a nemzet jogait képes lábbal tapodni, csakhoy a hatalmát megtarthassa. Büszkén hivatkozhatom rá, mert Szilágyival benső barátságban állottam. A javaslatot nem fogadom el.

Kossuth Ferencz szólott ezután. Tiltakozik az ellen, hogy pártja Olaszországot kicsinyelné, sőt a párt nagyra becsléti Olaszországot és politikai hálát is érez iránta. A függetlenségi pártnak kötelessége a törvénytelenég ellen küzdeni és a párt nem annyira a javaslat tartalma ellen, hanem a **kormány törvényszegése ellen emeli fel tiltakozó szavát.**

A paktumról azt mondja, hogy ott Széll Kálmán homo regius volt, aki a király megbízásából járt el. Határozati javaslatot nyújt be, hogy a kormány a szerződés eredeti szövegét terjessze a Ház elé.

Tassa István reflektál Kossuth szavaira és kijelenti, hogy a szerződés megkötésére szükség volt, **de a szövegét nem terjesztheti a Ház elé, mert az titkot képez mindaddig míg a többi államokkal létre nem jön a szerződés.**

Ezután **Papp Zoltán** kezdte meg beszédét.

Izgalom a képviselőházban.

Budapest, okt. 25. A képviselőház mai ülésén nagy izgalmat keltett, hogy a karzatról a déli órákban nyomtatott lapokat dobáltak le. Az illetőt kivezették és az elnöki szobában azt vallotta, hogy ő gróf **Büttler** János, bajorországi illetőségű és hagyatéki ügyének rendezésére akarta a képviselők figyelmét felhívni.

A balti hajóraj rablómerénylete.

London, okt. 25. Edvard király a hüllü polgármesternek 20 font

sterlinget küldött az orosz hajóraj által elpusztítottak családtagjai részére.

London, okt. 25. A hüllü polgármester a város nevében táviratot intézett Balfour lord miniszterelnökhöz, melyben arra kéri, hogy **szigorú elégtételt szerezzenek és hogy intézkedjenek, hasonló merényletet ne követhessen el az orosz hajóraj. A miniszterelnök azt válaszolta, bíz-nak a kormányban, erélyes elégtételt fog szerezni.**

Budapesti árutözsde.

— okt. 25.

Buza őszre	10 30—
Buza tavaszra	10 89 90
Rozs őszre	— — —
Rozs tavaszra	— — —
Tengeri őszre	7 35—36
Zab	7 18—20
Arpa	— — —

MULATSAGOK.

Jogászbál. A mi jókedvű, bálozó jogászaink már megkezdtek a mozgalmat az iránt, hogy a farsangi naptárban piros betűvel szerepeljenek. Már a rendezendő bál napját is megállapították január 7-ében. A bálra Debreczen uriaszonyai közül 8—10-et kérnek fel bálanyáknak s egyáltalában mindent elkövetnek, hogy a jogászbált minél fényesebbé, elegánsabbá, sikerültebbé tegyék, ami bizonyára sikerülni is fog a jogakadémia derék hallgatóinak.

SZINHAZ.

Heti műsor.

Kedd, okt. 25. Tetemrehívás. (Szinmű.) „C“ bérlet.
Szerda, okt. 26. Kis pajtás. (Vigjáték.) „A“ bérlet.
Csütörtök, okt. 27. Tetemrehívás (Szinmű.) „B“ bérlet.
Péntek, okt. 28. Hoffmann meséi. (Dalmű.) „C“ bérlet.
Szombat, okt. 29. Fra Girolamo. (Dráma.) „A“ bérlet.
Vasárnap, okt. 30. Délután: Asszony verve jó. (Népszinmű); este: Fölösleges férjek. (Bohózat.)

Az édes. Tegnap ismét premierben volt részünk. Népszinmű ujdonságot mutatott be a szintársulat. Nem tudjuk, több ízben is színrehozzák-e még ezt a darabot, de helyes lenne, ha Makó a lomtárba tenné. Bokor Józsefnek nincs szereposája a népszinmű írás terén. Tegnap bemutatott darabja nagyon is gyenge dolog. A közönség elégedetlenül távozott. Az előadás pedig jó volt. A szereplők, különösen Sugár Aranka, Faragó teljes igyekezettel fáradoztak a siker érdekében, de hiába. A taps nekik szólt, nem a darabnak. A többi szereplők közül Hegyi Lili, Szilágyi, Mezey álltak meg helyüket. *L. J.*

Egy debreczeni színésznőről. Szalay Vilma debreczeni születésű színésznő a vidéki elsőrendű színpadokon már évek óta aratja jelentős sikereit és mi Debreczeniek

még egyszer sem láhattuk szinpadunkon. Szalay Vilma a múlt években az aradi szin- tarsulatnak volt a tagja, most pedig Szent- sen működik, mint a társulat primadon- nája, a sajtó és a közönség legnagyobb el- ismerése mellett. Legutóbb a Katinka grófnő operettben aratott zajos, igazi sikereket. — Erről a szerepléséről egyik tekintélyes szen- tes lap a következőket írja:

Szalay Vilma pompásan festett mint Pető diák a magyar ruhában, ilyen plasztikusnak, formásnak még nem láttuk. A közönség honorálta is ezt az érdemét, mert a nyílt színen megtapsolták valahányszor megjelent. Játéka, éneke kedves, distingvált volt, modulataiban annyi természetes báj, hogy mostanában nem láttunk a szentesi szinpadon ilyen sikerült alakítást operett szerepben.

Egy debreczeni leány sikere. Az ország magyar színiakadémia növendékei vársánap vizsgáltak a várszínházban. Herczeg Ferencz „Dolovai Nábob leánya” színművet játszották. Jób Vilmát Aczél Ilona, Alter Sándor volt debreczeni kávé leánya játszotta. A fővárosi sajtó rendkívül meleg, rokonszenves hangon emlékezik meg Aczél Ilona játékáról és mindegyiknek véleménye abban öszpontosul, hogy Aczél Ilona rend- kívül kiváló, értékes találatum, kinek a leg- fényesebb jövőt jósolják.

IRODALOM.

Gyermekbarát cím alatt, Pista bácsi szerkesztésében igen ügyes gyermeklapot indított meg Horovitz Zsigmond. A beküldött mutatószám közleményei egytől- egyig ötletesek, talpraesettek és számos kép- élénkítő hatásukat. Olesósága lehetővé teszi, hogy szegényebb sorsú szülők is megörven- deztethessék vele gyermekeiket.

TÖRVENYKEZÉS.

A péksegédek bünpöre. A buda- pesti büntető törvényszéken tegnap délben hirdették ki az ítéletet Tatár Dénes és társai bünpörében, akik véres bosszút áll- tak egy sztrájk-törő társukon. Az ügyész- ség a három napig tartó főtárgyalás be- fejeztével magánosok ellen való erőszakért tett ellenük vádat. A törvényszék azonban súlyosabbnak találta az esetet s az összes vádlottakat súlyos testi sértés büntetésben marasztalta el és pedig Tatár Dénest és Stark Bétát mint főbűjtőket, Sándor Mihályt és Diller Istvánt mint tettestársakat, a többieket mint bűnsegédeket. E miújsítás alapján a törvényszék Sándor Mihályt, Diller Istvánt és Stark Bétát egyenként másféléztendei, Tatár Dénest egyéztendei, Molitorisz Gyulát nyolcz hónapi és Stefanics Kálmánt és Komka Pétert egyenként hat hónapi börtönre ítélte. A vizsgálati fogságot bezámitották nekik. Az elítéltek föllebez- tek. A bíróság Kápolnai Józsefet a vád- lottak ellen való kerasetével a polgári pör útjára utasította. Az ügyész Molitorisz és Stark büntetésére nézve megnyugodott, ellenben föllebezett azért, mert a törvény- szék a magánosok ellen való erőszak bü- ntette alól fölmentette őket; föllebezett a büntetés súlyosbitásáért is. A védők a bü- nösség megállapítása és a büntetés súlyos volta miatt föllebeztek.

VEGYES HIREK.

* **Soós bíró szökése.** A megszökött Soós Kálmán dr. közrekerítésére a rendőrség széleskörű nyomozást indított. A nyomozást Berczy Béla rendőrfőkapitány vezeti s ma délelőtti hosszabb tárgyalást a megszökött bíró hozzátartozóival. A rendőrség nem hi-

szí el, hogy a három évi fegyházra ítélte bíró Amerika felé szökött volna, hanem sokkal valószínűbbnek tartja azt, hogy az ország területén maradt s magával vitt hét-nyolcz- ezer forinttal valahol észrevétlenül meghuzta magát. Feleségének vallomása szerint, Soós bíró a rendőrség kellemetlen és feltűnő felügyelete birta rá a szökés gondolatára, mert az utolsó időben a detektivek valóság- gal üldözték, ha az utcára kilépett. Egy ízben kijelentette, hogy bezárkózik a szo- bájába és nem megy ki többé az utcára. De ezt az elhatározását nem tudta beváltani, hanem három héttel ezelőtt elhagyta laká- sát és elutazott a fővárosból. Felesége saját bevallása szerint, már kapott tőle értesítést, hogy biztonságban van. Soós bíró szökésére vonatkozólag Halász Lajos dr. pestvidéki kir. ügyész kijelentette, hogy 1904. július 4-én, a mikor a másodfoku bíróság ítéletét kihirdették, nyomban átírt a rendőrségnek, hogy az elítélte bíró tartásuk szemmel és ha szökést kísérelne meg, tartóztassák le. Most, amikor a királyi Kuria a semmisségi panaszt elutasította s a királyi ügyészség Soós bíró előállítására ügyében a rendőrséghez fordult, a rendőrség hivatalosan jelentette, hogy az elítélte bíró időközben megszökött. Soós bíró szökéséért tehát csak a rendőrséget terheli a hivatalos felelősség. A pestvidéki királyi ügyészség a rendőrség ilyen értelmű jelen- tése után nyomozó levelet adott ki, amely közli a megszökött bíró teljes személyleírá- sát és elrendeli országos körözését.

* **Nyomdatulajdonosok a minisz- terelnöknél.** A vidéki nyomdatulajdonosok küldöttsége tisztelgett tegnap délelőtti a képviselőházban Tisza István gróf minisz- terelnöknél, mint belügyminiszternél. A küldöttséget Boda Vilmos országos képviselő és Engel Lajos nyomdatulajdonos vezette. Engel terjedelmes memorandumot adott át a miniszternek és arra kérte, hogy vegye figyelembe a memorandumban előadott sé- relmeket. Különösen az állami nyomdák versenye ellen panaszkodott, mert kemé- nyen sújtja a vidéki nyomdatulajdonosokat, akiknek nevében a bajok orvoslását sür- gette. Tisza István gróf kijelentette, hogy a memorandumot behatóan tanulmányozza, azután szíves hangon beszélgetett a küldöt- séggel, amely Hieronymi Károly kereske- delmi miniszternél is tisztelegni óhajtott, de a miniszter kijelentette, hogy amíg a provizóriumot tárgyalják, küldöttséget nem fogad.

* **Az elmeorvosok értekezlete.** A harmadik országos elmeorvosi értekezlet tegnap folytatta tanácskozását Raisz Gedeon miniszteri osztálytanácsos vezetésével. Az első előadó Salgó Jakab főorvos volt, aki a szegénysorsú idegbajosok intézeti keze- léséről szólt. Nézete szerint az idegbajo- sokat minél előbb kell kezelni s a jövőben az intézeteket olyképpen reformálni hogy ott minden jelentkező beteget föl lehessen venni. Az előadást hosszabb vita követte, amely után Konrád Jenő dr. elmeorvógyá- szati igazgató a családi ápolási rendszer meghonosításáról értekezett. Az előadó sze- rint a kérdést legjobban megoldhatná egy filantrópikus egyesület, amelyet államilag is segíteni kellene. Novák Endre dr. Adatok az elmeorvosok betegkezeléséről kisebb közkezdőkben címmel, Ranschburg Pál dr. pedig A gyengébb elméjűek mint tanuk címmel tartott előadást. A délelőtti tanács- kozást Fischer Ignác dr. Az imbecillék intézeti elhelyezéséről és kezeléséről elő- adott értekezése fejezte be. A tanácskozást délután negyedfél órakor folytatták.

Elítelt nyomdász-sztrájk- vezérek.

Sztrájkra izgató szervező-bizottsági tagok.

— október 25.

Évek óta vergődnek ebben a mi ügy- nevezett jogállamunkban a főszoigabirák és

főkapitányok sztrájkügyekkel és sehogy sem képesek módját találni annak, hogy a törvény teljes szigorát alkalmazzák az élősdi izgatókkal szemben. Többnyire meg van bennük a sujtott iparosok iránt való jóakarát, de rendszerint, hiányzik a tudás és az erély, hogy a törvény intenzióit annak rendje és módja szerint érvényesíteni tudják. Botorkálnak a sötétségben, kapkod- nak ide, oda és képtelenek eligazodni, hogy az oly rengeteg mérveket öltö izgatásoknak elejét vegyék.

Nagyobb részt könnyebb végét fogják az ügynek: tovább sibolják, átteszik kihall- gatások után a büntető bírósághoz. És a büntető bíróságnál, mint tapasztalatból tudjuk, hosszú procedurákon megy át az eljárás, hónapokig tart az elintézés és rend- szerint, mire a tárgyalásra kerül a sor, meg sem idézhető már a bűnös izgatók, mert elmenekültek a hetedik vármegyébe. De még ha ítéletre kerül is a sor, az ügy már feledésbe megy a hosszú időn át, az érdeklődés is lelohad, fellebbezésekkel ki- huzzák éveket is a dolgot, amíg a kárt szenvedő iparos már régen elfeledte szenve- déseit, vagy tönkre is ment a viselt súlyos anyagi károk következtében. Ilyen viszonyok között nem csoda, ha gyakrabban megismétlik izgatásaikat azok az ügy ne- vezett szervező-bizottságok, amely jórészt hereéletet élő munkakerülő iparossegédek- ből alakult, akik társaikat sztrájkra izgat- ják, akár van reá ok vagy nincs, hogy az- tán ők a zavarosban halásszanak, mert a munkásoktól beszedett fillérek ezernyi ko- ronákká növekedve, többnyire az ő zsebe- ikbe vándorolnak.

Csak nemrég került nyilvánosságra az a hallatlan eset, hogy a budapesti nyom- dász-sztrájk vezetőségénél azon vesztek össze a sztrájkvezérek, mint szervező-bi- zottsági tagok, hogy melyikük lopott töb- bet? Így sült ki, hogy ezekre menő össze- geket költötték el elszámolás nélkül.

A rendőrfőkapitányoknak a mi törvé- nyeink nagy jogokat adtak a kezükbe, de a mi rendőrfőkapitányaink nem tudtak ezekkel a jogokkal élni a zaklatott iparosok oltalmára. Végre azonban akadt sok rend- őrfőkapitány között egy erőskező, nagyér- telmű alkapitány, aki hivatásának magas- latán állva, alapos tudással tanulmányozta és fogta föl a dolgot és olyan ügyesen és igazságosan megindokolt ítéletet hozott egy nyomdász-sztrájk ügyben, amely meg- érdemli az országos elismerést.

Ez akitűnő rendőrtisztviselő Tussai Gá- bor kolozsvári alkapitány. Erdemesnek tartjuk ezt az egész országra fontos ítéletet szó- szerint leközlölni. Ezzel szolgálatot véltünk tenni az ország összes iparosainak és ajánl- juk a rendőrfőkapitányoknak is szíves figyel- mébe, hogy követésre méltó példa legyen előttük ennek a derék alkapitánynak kiváló jogi felfogásáról tanakodó ítélete.

Az ügyet a „Kolozsvári Friss Ujság” után a következőkben ismertetjük: A sztrájk- szervező-bizottság nagy szigorral ráparan- csolt a nyomda szedőre, hogy nyomban hagyják abba a munkát, mert a nyomdának csak egy gépmestere van és éjjel a lapot a metteur nyomatja ki. Arra akarták a nyom- dászt kényszeríteni, hogy arra a hajnali két, három óra hosszút igénylő munkára egy külön gépmestert alkalmazzon az ő szerve- zett tagjaik közül, holott a metteur, akit ugyanis egész reggelig tartó munkájáért fizet, bőségesen ráér a lap szedésének gépbeigazi- tására és a nyomtatás közben a felügyeletre. A szedők, akik sorsukkal és fizetésükkel teljesen meg voltak elégedve, többnyire családos emberek lévén, ellenkeztek a szerve- ző bizottság véleményével, nem engedtek a csábításnak. De a szervező-bizottság ki- mondotta, hogy ha nem lépnek ki, akkor a szakközönségben meghurezolják, a zakegy- letből pedig kizárják őket és mint tisztes- ségtelen kartársakat bélyegzik meg. Ezen- kívül meg fogják bojkottal akadályozni, hogy másutt bárhol vagy bármikor munkát kapjanak. A szedők közül néhány a fenye-

getésre abban hagyta a munkát, de mégis maradt ott két szedő, úgy, hogy a lap megjelenhetett. A nyomdatulajdonos megtette a feljelentést, megtörténtek a kihallgatások, amelynek alapján az alkapitány bölos belátása szerint ítélte.

A munkából kilépetteket 30-30 korona bírsággal sújtotta, s ha azonnal munkába nem állnak, rendőri karhatalommal való munkába állítással fenyegette. Az igazgató szervező-bizottsági tagokat pedig 15-15 napi elzárásra, azonkívül 300-300 kor., pénz bírságra — 15 napi végrehajtás terhe alatt, — ítélte.

Bár súlyos az ítélet, de helyénvaló. Ez ellen már csak a tanácshoz fellebbezhetnek az elítéltek, a tanács pedig elég bölos lesz az ítéletet helyben hagyni. És ha fellebbezés folytán az ítélet a miniszteriumhoz kerül, ott is elég érzék uralkodik ma a sztrájkokra igazgatóknak szigorú megbüntetése iránt.

Igy nem kellett az ügyet hónapokig kihuzni, büntető bíróságokat stbbi zaklatni. Igy állott aztán Kolozsváron helyre a rend és béke hamarosan. Aligha lesz tehát kedvük többé a szervező-bizottságoknak sztrájkra igazgatni Kolozsvárot, ahol egy oly derék, erélyes rendőrkapitányt éreznek a hátuk mögött, mint Tussay Gábor. Jellemező a dolgban, hogy míg a Kolozsvári Friss Újság alaposan legazemberezi az igazgatókat, mert azok falragaszokban hívták fel a közönséget a lap bojkottálására, egy másik ottani lap, a kedves kollega, leközi a bojkottra való felhívást. Szép kollegialitás — akár csak másutt.

A kolozsvári ítélet, amely ebben szerencsétlen sztrájkos világban országos figyelmet érdemel, a következőképpen szól: 4727-1904. kh.

Kolozsvár sz. kir. város főkapitányi hivatala a Barta József és Társai ellen felforgó fenti sz. kihágásos ügyben a megtartott tárgyalás alapján a következőleg ítélte:

1. Barta József, 2. Tatai Gyula, 3. Nussbacher Jakab, 4. Gámán Gyula, 5. Barla Gyula, 6. Rossmann Samu, 7. Adám Sándor az 1884. 17. t.-cikk 164. szakaszába átköző ipari kihágásban hibásnak mondatik s idézett t.-c. 164-ik szakasza alapján, fizetésképtelenség esetén a kh. btk. 22-ik szakasza értelmében 15-15 napi elzárásra változtatható és 15 nap alatt végrehajtás terhe alatt fizetendő 300-300 kor. pénzbüntetéssel és 15 napi elzárással büntetetik. Elmarasztaltatik az eljárási s esetleges tartási költségek hordásában is.

REGÉNYCSARNOK.

A fotografus.

Irta: Anstey F.

— Annyiszor lefényképezhet, ahány-szor csak akar, még pedig ingyen!

— És szabadna... — kérdezte kissé vontatva — szabadna a képeket kiállítanom?

Kivánságára írásbeli meghatalmazást adtam neki arra, hogy miután ingyen vesze le, képeimet ki is állíthatja, el is adhatja tetszése szerint.

— Jó lesz így? — kérdeztem, miközben átnyújtottam neki az irást.

Szemei felcsillantak, mikor kezéhez kapta az okmányt.

— Egészen rendben van a dolog, — szól hálásan. — És most engedjen meg egy pillanatra, hogy a szükséges kellékeket magamhoz vegyem, aztán megkezdhetjük.

Pár pillanat múlva visszatért mindenféle holmival, melyeket egy sarokba dobott le.

— Egy pár szükséges kellék — magyarázta, — melyekre az ülés folyamán szükségünk lesz.

Aztán az ajtóhoz közeledett, hirtelen bezárta és a kulcsot zsebre tette.

— Nem is képzeli, — szól — hogy milyen ideges ember vagyok ilyen fontos pillanatban. Már annak a lehetősége is, hogy megzavarnak, képtelenné tenne, hogy a lehető legjobb munkát végezzem. Mielőtt elkezdődök, — folytatta izgalomtól remegő hangon — meg kell önnek mondanom, hogy micsoda kiapadhatatlan hálával viseltetem ön iránt. Talán emlékezni fog rá, hogy azok közt az irodalmi termékek közt, amelyek felett ön szatirját kiöntötte, volt egy költeménykötet is „A szenvedély virágai” címmel.

Megráztam a fejemet.

— Azt hiszi ön, hogy szellemem mindig friss és munkaképes maradna, ha minden haszontalanságra visszaemlékeznék, amely kezeim közt megfordult már?

— Nos — szól lesujtva, — gondolhattam volna, hogy ön elfelejtette a dolgot. De én emlékszem rá. — Én vagyok ugyanis a szervezője azoknak a virágoknak, amelyeket az ön éles ironiája leforrázott. Ön meggyőzött engemet arról, hogy hivatásomat eltévesztettem, ennek folytán szegre akasztottam a lantot és fényképészé lettem.

— Ez — feleltem én jóakarattal — egészen érthető előttem. Mert a fényképészet olyan élethivatás, mely sokkal kevesebb szellemi képességet kíván, mint az időmértékes kompozíció, ha még oly sánták is a lábai. De kezdjük meg már az ülést.

— Helyes — szól ő s ezzel megragadott, a műterem végére hurczolt s egy ott levő szalmaszékre dobott. Gyenge külseje ellenére is hatalmas erejű fiatal ember volt s én úgy éreztem magamat a kezei közt, mint egy gyermek.

— Kérem, maradjon olyan fesztenül, amint csak lehet, — szól. A száját tartsa nyitva, a lábait lógassa. Bravó! Csak ne mozduljon.

— Meg van ön örülve? — kiáltottam. Azt hiszi, hogy ez állásban meg hagyom örökíteni magamat?

Csettenést hallottam és leirhatatlan rémületemre egy forgópisztoly csövét láttam a mellemnek irányozva.

— Nagyon sajnálnám — szól — ha vért kellene ontanom. De figyelmeztetnem kell, hogyha azonnal el nem foglalja előbbi állását — holt emberré teszem.

Most jöttem csak rá helyzetem rettenetes voltára: távol minden emberi segítségtől, egy padlászugba voltam bezárva, egészen egyedül egy megőrült fotografussal! Minden lélekjelenléteimet összeszedve, 45 másodpercze felvettem a kívánt állást.

— Köszönöm! — szól végre. Azt hiszem, nagyon szép lesz.

Lihogve emelkedtem fel és erőltetett nevetéssel szóltam:

— Hahaha! Ugy látom, hogy ön humorista.

— Mióta felhagytam a költészettel, szól, miközben a lemezt bevitte a sötét kamarába, bizonyos nyugodt humort fedeztem fel magamban. Itt a sarokban fog találni egy nagy Greenaway Kate-kalapot; szabad kérnem, hogy azt tegye fel?

(Folyt. köv.)

A nagyérdemű közönség

saját érdeke kívánja,
hogy arany-, ékszer-, ezüst- és
óra szükségletét

Halász Nándor

aranyműves, órás és ékszerésznél fedezze
DEBRECZEN, Plac-utca 24. szám.

==== Ki a ====

tartósságért és finomságért kezességet
vállal. Arany-, ezüst-, ékszer és óra
javításokat eszközöl.

Arany-, ezüst- és ékszer tárgyakban
óriási választék!

Tört aranyat és ezüstöt a legmagasabb
napi áron veszek. — Vidéki megren-
delések pontosan eszközöltetnek.

— Saját ékszer és óraműhely. —

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 29. Bérlet 21-ik szám (C)
Ma, kedden, 1904. évi október hó 25-én:

Tetemrehívás.

Eredeti színmű 4 felvonásban.

Holnap, szerdán, október hó 26-án:

A kis pajtás.

Vigjáték 4 felvonásban.

Kiadó lakások.

1904 november 1-re Kossuth-utca
9. sz. udvari emelet 2 nagy világos szoba
előszoba. Igen alkalmas ügyvéd, doktor,
hivatalnokok részére garcon lakásnak,
vagy irodai helyiségnek. Tiszta udvar, jó
viz, kényelmes lépcső.

1904 november 1-től Varga-utca
16. számú utcái lakás 3 szoba mellék-
helyiségekkel, földszint, jó vizű kut.

Értekezhetni Kardos László
üzletében.

1 liter

Borhegyi borvíz

8 krajczár,

mely kitünő, üdítő egészséges
ital, kapható

Máyer Jenőnél

előbb
Geréby Fülöp utócai Debreczen.
Üveg botót 4 krajczár.

Szőnyeg,

☒ függöny, butorszövet, ☒
linoleum

●raktárunkat, saját házukba●

Kossuth-utca 5. sz.

|| fözletünk emeleti helyi-
séigeibe helyeztük által. ||

A még raktáron levő
szőnyeg, függöny, butor-
szövet, ágy- és asztalterítőket
ameddig a készlet tart

✦ leszállított árak mellett ✦
árusítjuk el.

Bosznay J. és Társa.

Debreczen Kossuth-u. 5.

A tavalyi
petroleum forrás
megeredt

Neumann Nándor

esték-, lakk-, kence- és petroleum gyári
raktárában

Hatvan-utca 5-ik szám alatt

Telefon 205.

Bronz művek minden színben doboz-
ként 16 kr.

Az 1895. évi kairoi s az 1896. évi
londoni egészségügyi kiállásokon disz-
oklevéllel s arany éremmel kitüntetve.
Orvosi tekintélyek által kipróbált s na-
gyobb kórodákban kitűnő sikerrel hasz-
nált külszer:

REUMA-SZESZ és ERŐ FLUID

biztos s kiváló gyors hatása a test bár-
minemű csúszos bántalmait, u. m. köszvény,
csúsz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő,
amennyiben gyakrabban idültabb esetek-
nél is már egyszeri bedörzsölnél a
fájdalmakat teljesen megszünteti.

Fog- és fejfájást 5 p. alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással
1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: Török Jó-
zsef gyógyszerárában, Király-utca 12,
valamint dr. Egger A. gyógyszerárában,
Váci-körút 17. szám. — Ugyazintén a
főváros összes s a vidék csaknem összes
gyógyszerárában, valamint a készítő

Widder Gyula
gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely 11. szám.

Ugyazintén: Debreczenben Miha-
lovits Jenő, dr. Rotschnek V. Emil, Tóth
Béla, Szilcz Ferencz gyógyszerészeknél.

A dr. Borsos-féle

Hajszesz és Hajkenőcs

biztosan megszünteti a haj
hullását, a hajvégek meg-
törését, a haj elmolyo-
sodását. Teljesen ártalmat-
lan. — Elősegíti a haj
növést és annak színét
nem változtatja meg.

1 üveg Hajszesz ára 1-2 kor
1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.

Kapható:

MIHALOVITS J.

gyógyszertárában

DEBRECZEN,

Főter 31. szám.

Hirlapelárusítók felvételnek

a „Debreczen“ elárusítására
városi nyomdában,
városház, keresztépület.

KOCH

Placz-utca
51.

Csanak-házban.

TESTVÉREK

debreczeni

férfi, nő-, leányka- és gyermekruha árúháza
a legolcsóbb

ruha-forrás.

Olosó, szabott árak.

Magyar Fém- és Lámpaáru-gyár

Részvénytársaság

Budapest—Kőbánya.

Ezredéves
orsz.
kiállítás:

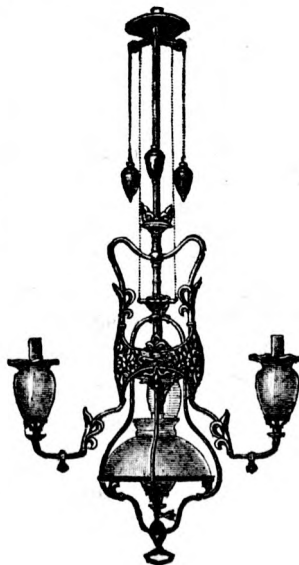
disz-
oklevél.

== Légszesz- és ==

villamos

csillárok

a legegyszerűbb
kiviteltől a legpaza-
rabbig.

Petroleum-lámpák!

Stilszerű újdonságok!
Fém- és diszműtárgyak.

Valódi Király-olaj

a legjobb biztonsági
petroleum.

Debreczen: Simonffy-utca.

FÉRFI RUHASZÖVET

csakis a legszolidabb készítményt, magánosak bámulatos olosó árban
vásárolhatnak

Karl Kasper

posztó elárusító házából Innsbruckban 20 sz.

2-50 frtért 1-15 méter tiszta gyapjuszövet nadrágnak.

3-90 " 3 " angol mintájú szövet.

4-50 " 3 " elnyűhetetlen ruhaszövet.

6- " 3 " elegáns kammgarn szövet kimenő ruhának.

9- " 3 " a legújabb divatu szövet különböző színekben, minden
évszakra alkalmas.

Kérje szövetminták beküldését!